

Pribetský Spravodaj

Perbetei Hírmondó

Elindult egy újabb projekt - A GONDOZÓI SZOLGÁLAT TÁMOGATÁSA

Perbete községben 2014. augusztus 1-jével egy új projekt vette kezdetét az Európai Unió teljes támogatásával. Egy régóta fennálló problémára találtatt megoldás a **gondozói szolgálat támogatása** elnevezésű program elindulásával. Ugyanis falunk lakosai közül sokan olyan idős emberek, akik segítségre, gondozásra szorulnak. A községi hivatal illetékes alkalmazottai felmérték és értékelték a lakosok igényeit, és ez alapján hirdették meg a pályázatot az egyes helyekre. Az emberek eleinte félve fogadtak bennünket, aggódtak idegent beengedni az otthonaikba, de hamarosan belátták, hogy nem ártani, hanem segíteni akarunk nekik.

Augusztus 1-jével hárman kezdtük meg a munkát, mindannyian rendelkezünk egészségügyi gondozói képesítéssel, ami elengedhetetlen követelmény a feladatok elvégzéséhez. Szeptembertől újabb két, októbertől pedig még három kollégával gyarapodtunk, akik időközben szintén elvégezték a szükséges tanfolyamot és képesítést nyertek. Így elmondható, hogy összesen nyolcan tudtunk elhelyezkedni a falunkban, aminek nagyon örülünk, hiszen többen közülünk korábban munkanélküliek voltak és bizony ritkaság számba megy, hogy valaki helyben tudjon munkát vállalni.

Feladataink közé tartozik: a tisztálkodásban való segítség, gyógyszerek beszerzésének ellenőrzése, orvoshoz való eljutás bebiztosítása, öltöztetés, bevásárlás, ebédhordás, takarítás, mosás, mosogatás és nem utolsósorban társaságot jelentünk a magányos gondozottaknak. Nagy kihívás ez, amelynek megpróbálunk maradéktalanul eleget tenni.

Bízom benne, és azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy a rászoruló idős emberek nem érzik tehernek, hanem ténylegesen segítségnek veszik jelenlétünket, mert a mi feladatunk és célunk, hogy az ő életüket könnyebbé tegyük, valamint néhány gondot levegyünk a vállukról.

A feladat sok, az időnk sajnos véges. Egyenlőre megszabott időre szól a szerződésünk, 2015. szeptember 30-ig. Reméljük, hogy azután is lehetőség lesz a program folytatására, és a rászorulóknak továbbra is igénybe vehetik a gondozói szolgáltatást.

Sukola Tibor

Začal sa ďalší projekt - PODPORA OPATROVATEĽSKEJ SLUŽBY

V obci Pribeta sa od 1. augusta 2014 začal realizovať ďalší projekt s podporou Európskej únie. Národný projekt **Podpora opatrovateľskej služby** ponúkol riešenie na dlhotrvajúci problém, pretože medzi obyvateľmi našej obce je veľa starších ľudí, ktorí sú odkázaní na pomoc inej osoby, na opatrovanie. Zamestnanci obecného úradu preskúmali a zhodnotili požiadavky obyvateľov našej obce a na základe toho začali obsadzovať prvé novovytvorené pracovné miesta. Občania nás prijali najprv s obavami, báli sa vpustiť do svojich domovov cudzích ľudí, ale našťastie skoro uznali, že sme im neprišli škodiť, ale pomáhať.

Od 1. augusta sme začali pracovať traja - všetci sme mali potrebnú kvalifikáciu - absolvovaný kurz opatrovania alebo zdravotné vzdelanie, čo bolo podmienkou pre nástup do práce. Od septembra k nám pribudli ďalší dvaja a od októbra traja noví kolegovia, ktorí medzičasom takisto získali potrebný certifikát, a tým sa stali kvalifikovanými opatrovateľmi. Takže celkovo sa nám ôsmim podarilo získať zamestnanie v obci. Väčšina z nás bola dlhšiu dobu nezamestnaná, preto nás dvojnásobne teší, že máme prácu, a tá práca je v mieste nášho bydliska.

Medzi naše povinnosti patrí: pomoc pri osobnej hygiene, kontrola užívania liekov, pomoc pri obliekaní, nákup, donáška stravy, upratovanie, pranie, umývanie riadu a v neposlednom rade robíme spoločnosť pre našich zväčša osamelých opatrovaných. Je to pre nás veľká výzva, a urobíme všetko preto, aby naši zverenci boli s nami spokojní.

Dúfam, a pevne verím, že môžem v mene nás všetkých vyhlásiť, že na pomoc odkázaní občania nás neberú ako príťaž, ale hodnotia našu prítomnosť veľmi pozitívne. Našou úlohou a cieľom je, aby sme ich životy uľahčili a pomohli im popasovať sa s každodennými starosťami.

Povinností a úloh je veľa, náš čas je však, žiaľ, ohraničený. Zatiaľ máme pracovné zmluvy na dobu určitú, a to do 30.9.2015. Avšak dúfame, že aj potom bude možné pokračovať v tomto programe a ešte viacerí budú môcť využívať výhody poskytovania opatrovateľskej služby.

Preklad:
Ing. Soňa Zahorcseková

Implementačná agentúra
pre Operačný program
Zamestnanosť a sociálna inklúzia

realizuje národný projekt

Podpora opatrovateľskej služby

Trvanie projektu:
január 2014 – október 2015

PRIESTOR NA VAŠU PRÍLEŽITOSŤ

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu v rámci operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia.
www.esf.gov.sk

„Örizd az embert...”

„...Örizd az embert. Magadban, hogy jogod legyen a szóhoz, hogy súlya lehessen szavainak, hogy méltó maradj a munkádhoz, mert a mű, amit alkotasz, mindig kifejez téged.”

Kósa Ferenc Kossuth-díjas filmrendező művészi hitvallását szánja a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége a 2014-2015-ös tanév kezdetén útravalóul. Nem meglepő, hiszen pedagógusi hivatásunk középpontjában az ember áll. Kiváltképpen azért is nagy a felelősségünk, mert az emberi élet egyik meghatározó szakaszának fontos szereplője a pedagógus, intézményesített formában pedig az iskola. Az iskola egy biztos háttértudást ad, ismereteket, amelyeket életünk minden területén felhasználhatunk, kezünkbe adja azokat az eszközöket, technikákat, amelyek segítségével újabb tudásra tehetünk szert. Az iskola

lehetőséget biztosít az alkotásra. Az alkotó, kreatív, tevékeny ember képes befogadni az új dolgokat, hogy azokat a már ismertekkel vegyítve új értéket hozzon létre. A mai értékvesztett világban szülőként, pedagógusként, emberként értékeket közvetíteni, azt hitelesen átadni és úgy megerősíteni a gyermekben, hogy az számára természetes legyen – óriási feladat. Elsősorban napjainkban, amikor a többség a könnyebb utat választva bennünket is az önmegtagadás, önfeladás, közömbösség

útjára csábít. Az iskola felvállalja azt a feladatot is, hogy közvetítsen egy olyan szellemiséget, amely bennünket anyanyelvünkben, nemzeti hovatartozásunkban és emberségünkben megerősít.

A nyár folyamán sem zárultak be iskolánk kapui. Három héten keresztül adott otthont az angol nyelvkurzusnak. Önerőből felújítottuk a tantestületi szobát és kifestettük a szociális helyiségeket. A község hozzájárulásával pedig teljesen megújult a napközi egyik szociális helyisége. Iskolánkat a 2014-15-ös tanévben 118 diák látogatja 15 pedagógus irányítása alatt 3 fős személyzettel.

Az oktató-nevelő munka 9 osztályban folyik, az iskolai klubnak egy csoportja lesz. Az előző tanév eredményei bizakodásra adnak okot, hiszen intézményünkben sok-sok alkotó, tehetséges tanuló és pedagógus őrzi magában a kíváncsi, tevékeny, minden újra nyitott embert. A sikerekben nagy szerepe van a szülők bizalmának és támogatásának. Az eredmény, természetesen, kitartással, odafigyeléssel és minőségi munkával érhető el, valahogy úgy, ahogy a művész tanácsolja: *„Végezd a dolgod. Gondolj a Napra. Ő se szól, csak fölkel és járja az útját...”*

Mgr. Szabó Edit

VÍTAME NOVÝ ŠKOLSKÝ ROK 2014/2015

Po dvoch mesiacoch prázdnin sa 2. septembra otvorili brány škôl na celom Slovensku, aby mohli privítať žiakov túžiacich po nových vedomostiach a vzdelaní. Aj naša škola sa naplnila džavotom a smiechom, len upršané ráno nám trochu kazilo náladu. Žiaci sa však tešili na svojich spolužiakov, učiteľov a zmeny, ktoré ich čakajú aj v tomto školskom roku. Snáď najväčšiu radosť mali zo školy prváci, ktorí si trochu nasmelo a zvedavo obzerali nové prostredie, žiakov i učiteľov. Krátkym príhovorom ich privítala prvácka pani učiteľka, takisto aj ich rodičov a ubezpečila ich, že deti sú v dobrých rukách. Výsledky ich práce nás všetkých o tom zakrátko aj presvedčia. Nemalá pozornosť sa venovala aj našim deviatkám, ktorých čaká posledný rok na našej škole, prípravy na testovanie 2015 a prijímacie skúšky na stredné školy. Podľa najnovších informácií sa testovanie deviatkov presúva z marca na apríl. Z hľadiska dlhšej prípravy to bude výhodnejšie ako pre školy, tak aj pre žiakov. Zmeny nastali aj v personálnom zložení školy, prijali

sme novú pani učiteľku na primárny stupeň, nová katechéta bude vyučovať rímsko-katolícke náboženstvo a v tomto školskom roku sa bude vyučovať aj reformované náboženstvo miestnym farárom. Niektorým žiakom sa menili triedy a predmety, žiaci dostanú v tomto školskom roku od školy pracovné zošity zdarma, okrem jazykových setov. Pochváliť sa môžeme aj vybavením školy novou výpočtovou technikou, v rámci zapojenia školy do projektov sme obdržali dve interaktívne tabule aj s dataprojektormi. Okrem toho sme dostali výučbové programy, interaktívny

a metodický materiál k výchovnému poradenstvu, lopty a čakáme ďalšie športové potreby.

Škola je zapojená do rôznych projektov, podmienených ďalším vzdelávaním učiteľov. V tomto školskom roku sa bude vzdelávať v rámci kontinuálneho vzdelávania sedem pedagógov našej školy. Okrem toho budeme naďalej plniť úlohy školských projektov, zapájať žiakov do rôznych súťaží a olympiád, plniť úlohy enviroprojektu Krížom-krážom obcou a chotárom a podieľať sa na budovaní náučného chodníka. Žiakov čakajú aj prípravy kultúrnych programov,

výchovné koncerty, divadelné predstavenia, výlety a exkurzie.

V neposlednom rade by som spomenula, aké práce sa vykonali na našej škole počas prázdnin. Kým žiaci a pedagógovia oddychovali, zatiaľ bola škola denne v prevádzke, až do posledného augustového dňa. V spolupráci so zriaďovateľom - obcou sa na škole vykonala komplexná rekonštrukcia chlapčenských toaliet, vymenili sa okná na oboch toaletách, vymaľovali sa dve triedy, časť chodby a ostatných tried po výmene okien, vstupná časť budovy a premaľovali sa bezpečnostné označenia. Touto cestou by som sa chcela poďakovať pánovi starostovi a všetkým tým, ktorí sa podieľali na prestavbe interiéru školy. Ďakujem aj rodičom i priateľom školy, ktorí nás podporujú 2% zo svojich daní s dobrým úmyslom využívajúc prostriedky v prospech rozvoja školy i lepšej budúcnosti našich detí. Prajem všetkým žiakom, pedagógom i ostatným zamestnancom školy úspešný školský rok!

Mgr. Andrea Laczkóová
riaditeľka školy

Óvodába járni jó...

Az óvodába lépés fordulópont egy kisgyermek és szülei életében. Új környezethez, ismeretlen gyermekekhez és felnőttekhez kell alkalmazkodnia. Az első találkozás az óvodával szinte minden gyermek életében alapvetően befolyásolja az óvodához fűződő későbbi kapcsolatát.

Mi, a Nyitnikék óvoda pedagógusai azt szeretnénk, hogy óvodásaink örömmel járjanak hozzánk s később, iskolás- majd felnőtt korukban is jó emlékeket őrizzenek az itt eltöltött évekről.

Az új 2014/2015-ös tanévet 45 beíratott kisóvodással kezdtük. Ebben az évben is változatlanul 2 vegyes életkorú csoporttal működünk és 17 iskolaköteles gyermekünk van. Az oktató-nevelő munkát 4 szakképzett pedagógus biztosítja.

Alapvető célunk, hogy az egészséges életmód kialakítására való törekvés mellett a gyermekek ebben a családias, nyugodt, sze-

reteltteljes légkörben érzelmi biztonságot érezve, sok élménnyel gazdagodva, változatos tevékenységekbe, programokba bekapcsolódva élvezzék az óvodában töltött éveket. Mozgásfejlődésüket – mely jelentősen kihat képességeik fejlődésére rendszeres testnevelés foglalkozások szervezésével tesszük még hatékonyabbá. Feladataink megvalósításához gazdag eszközkészlettel rendelkezünk. Rugalmas napirendet alakítottunk ki, mely alkalmazkodik a gyermek életkori sajátosságaihoz, szükségleteihez. Hagyományainkkal igyekszünk színesebbé tenni óvodánk életét. Évszakonként kirándulunk, ellátogatunk a pónifarmra, az ógyallai csillagvizsgálóba és a jó kapcsolat kialakítása érdekében sok közös programot, nyílt napokat szervezünk a szülőkkel együtt. Gyermekeinkkel közösen megünnepeljük a Mikulást, húsvét ünnepét, anyák napját. Mókás programokat szer-

vezünk a gyermeknapon, az év végén ünnepélyesen elbúcsúztatjuk nagycsoportosainkat. Szükség szerint logopédus, pszichológus segíti a gyermekek felzárkóztatását.

Mindennapjainkat más programok is színesítik. Bábelódó művészek látogatnak el hozzánk, és nagycsoportosaink továbbra is rendszeres látogatói a komáromi Jókai Színháznak.

Ebben az évben is folytatódik óvodánkban a játékos szlovák nyelv oktatás, hitoktatás és az úszáselőkészítő a nagycsoportosok számára. Mi azzal az elkötelezettséggel szervezzük óvodásaink

mindennapjait, hogy az óvodáskor egyszeri és megismételhetetlen. A családi nevelést folytatjuk és kiegészítjük olyan tevékenységek szervezésével, melyek maradandó élményeket, sikereket jelentenek gyermekeinknek.

Bízunk abban, hogy az óvodákban eltöltött évek alatt annyi ismeretet, önbizalmat szereznek majd, hogy iskolásként és felnőttként is megállják helyüket az életben.

Minden kicsinek és nagynak sikeres nevelési és oktatási évet kívánok magam és munkatársaim nevében.

Porubský Nikolett

ZAČIATOK ŠKOLSKÉHO ROKA

Naša materská škola otvorila svoje brány po letných prázdninách druhého septembra. Z niektorých malých škôlkárov sa stali veľkí, na čo sú patrične hrdí, no a do malej triedy pribudli drobci, ktorí sa prvé dni nesmeli obzerali a niektorí si aj poplakali. Po niekoľkých dňoch si už privykli na režim a cítia sa dobre.

Tento rok pripravujeme rôzne podujatia, exkurzie, kurzy. Chceme, aby vzdelávanie a výchova našich detí boli čo najrozmanitejšie, podnetné. Okrem každodenných

činností majú deti možnosť zapojiť sa do výučby hry na flaute, výučby angličtiny. V septembri sme absolvovali Olympiádu hviezdíček, návštevu viníc a obaračkové slávnosti v obci. V mesiaci október pripravujeme pre deti a rodičov Večer mágií a predplaveckú prípravu. Takto sa počas celého školského roka v spolupráci s rodičmi, materskou školou s VJM a miestnymi organizáciami budeme snažiť deťom spestriť a obohatiť dni v materskej škole.

Jana Gáborová

DEŇ ŠKOLSKEJ OLYMPIÁDY

Pod heslom „rýchlejšie, vyššie, silnejšie, čestne a v priateľstve“, dňa 18. septembra 2014 sme spoločne s pani učiteľkami MŠ s VJM zorganizovali Deň školskej olympiády v našej materskej škole. Súčasne to bola aj vhodná príležitosť, aby sme si pripomenuli 120. výročie založenia Medzinárodného olympijského výboru. Táto športová akcia, ktorá sa každoročne organizuje v rámci Olympijských festivalov Slovenska detí a mládeže má za cieľ podnietiť všetkých zodpovedných k tomu, aby výraznejším spôsobom vytvárali podmienky na športovanie detí a mládeže, propagovali šport

ako cestu k zdraviu a harmonickému rozvoju, k telesnej zdatnosti a psychickej odolnosti. Náš Olympijský deň sme začali slávnostným nástupom pod olympijskou vlajkou a za zvukov olympijskej hymny. Potom sa začali športové súťaže, v ktorých detičky v rôznych športových disciplínach prejavili svoju vytrvalosť a pohybovú všestrannosť. Popritom po celý deň nechýbala ani dobrá nálada a na záver boli všetky deti odmenené medailami aj diplomom. Keďže táto akcia sa stáva v našej materskej škole už tradíciou, už dnes sa tešíme na jej ďalšie pokračovanie. **Renáta Kmetytiová**

SZENT ISTVÁN NAPI ÜNNEPSÉG

Minden évben, újból és újból visszatérő örömünk: megemlékezni nagy királyunkról, Szent Istvánról, s felmutatni bölcsességét és útmutatását.

Már hagyományosan a Csemadok Perbetei Alapszervezete rendezésében került sor az augusztus 20-ai Szent István király napi ünnepségre. A rendezvényt délután ünnepi szentmisével kezdtük a helyi római katolikus templomban, melynek egyik fontos pillanata volt az újkönyér megszentelése a Rákóczi Szövetség támogatásával.

Az ünnepi szentmisét Nagy László tatabányai prépost tartotta, ígét hirdetett Haris Szilárd református tiszteletes.

A szentmise után a Millenniumi Emlékműhöz vonultak az ünneplők. Krutek Andrea szavalata után Török Sarolta, a Csemadok Perbetei Alapszervezetének elnöke mondott ünnepi beszédet. Ezt követően az önkormányzat és a falunkban tevékenykedő különböző szervezetek, oktatási intézmények elhelyezték a megemlékezés koszorúit az emlékműnél.

A megemlékezést megtisztelte

jelenlétével Petheő Attila, az MKP járási és a Csemadok Területi Választmányának elnöke is, aki Zsitva Norbert alpolgármesterrel együtt koszorúzott. Ezek után az Árvalányhaj Népdalkör előadásában hallgathattuk meg nemzeti énekünket, a Himnusz.

Ezzel azonban még nem ért véget a nap. Hiszen a program-sorozatot hagyományörző családi programok követték a régi katolikus iskola udvarán, ahol a múzeumlátogatás mellett, népviseletben való fényképezkedésre is lehetőség nyílt.

A kézműves foglalkozásokon kicsik és nagyok egyaránt kipróbálhatták az illatszaccók készítését, a szövést és a gyöngyözést. A gyerekeket szalmavár várta,

valamint a legkisebbek szabadtéri gyermekjátékokban mérhették össze ügyességüket. Nem hiányozhatott az íjászat sem, mely a Szürke Farkas Íjászcsoporthoz közreműködésével valósult meg.

A rendezvény ideje alatt zsíroskenyér, gulyás, pogácsa, kalács és lekvárkóstoló is várta az ide látogatókat.

Az esti órákban Slávik Bálint gitárjátéka és éneke szórakoztatta a közönséget. Az eseményt az „Indul a bakterház” c. magyar vígjáték vetítése zárta.

A Csemadok Perbetei Alapszervezete mindenkinek köszönetet mond, aki segítséget nyújtott a szervezésben és emlékeztetése tette ezt a szép napot.

Mgr. Zsitva Mónika

Köszönöm a bizalmat!

Kedves perbeteiek, tisztelt választóim. Köszönöm, hogy 12 éve bizalmat szavaztak nekem – nekünk képviselőknek.

A 2002-es év nem volt szerencsés számomra. Ekkor lettem először munkanélküli. Előtte fel sem merült bennem, hogy lehetek én is a falu képviselője. Az érzés, hogy megfosztottak attól a munkától, ami eddig az életem volt először a padlóra küldött, majd egy furcsa bizonyítási folyamatot indított el bennem. Megpróbáltam. Mivel sosem voltam párttag így nem várhattam el, hogy valamelyik párt mögém áll, függetlenként indultam és alig hittem a szememnek mikor láttam, hogy legtöbb szavazatot szerezve én is képviselő lehetek. Gyógyír volt sajnó lellemre, hogy szülőfalum bízik bennem. Köszönöm!

Mikor letettük a hivatali esküt, hogy legjobb tudásunk és lelkiismeretünk szerint fogunk a község felvirágoztatásán dolgozni mi 11-en nagyon akartunk. Sokat vitakoztunk, szinte már veszekedtünk, hogy osszuk be az akkor sem bőséges állami juttatásokat, hogy „Jusson is, maradjon is”. Saját példámon láttam, kívülről szemlélve a képviselőséget minden sokkal egyszerűbbnek tűnik. Egy falu vezetése nagyon sokrétű feladatnak kell, hogy megfeleljen. Sokféle, „óhaj, sóhaj”, kérés, ha nem tudsz megfelelni, már ellen-

ség vagy. Három választási ciklust csináltam végig, mindvégig tartva magamat eskümhöz. Nem mindig volt egyszerű. Amikor a falu bizalmat szavaz, de a testület nem, mert nem tartozol sem egyik, sem másik párthoz...kispadra...kerülsz. A parlamenthez hasonlóan nem a hozzáértés volt a mérce a szakbizottságok megszervezésénél. Úgy éreztem – úgy éreztük mi függetlenek, hogy nem voltunk elég jók. Sajnos nem 11 csak falu érdekeit szem előtt tartó képviselő és polgármester, hanem „MI – TI – ŐK” voltunk. Ennek ellenére dolgoztunk, és próbáltunk közösen helytállni. Nem volt könnyű és nem lesz könnyű azoknak sem akik utánunk jönnek. Köszönöm bizalmukat a stafétabotot átadom. Kívánok a falu minden lakosának tenni akaró képviselőket, akik összefogva a község felvirágoztatásáért dolgoznak. Szeretném, ha fiatalok kerülnének a testületbe, hogy lendületet vigyenek a Tanács életébe és idősebbeket, akik bölcs előrelátással segítsék fiatal kollégáikat. Kívánok egy agilis polgármestert, aki nemcsak a testületnek, de a falu népének is bölcs irányítója lesz.

Hogy ki lesz ő és ki lesz a 9 testületi tag ez csak rajtunk múlik. Ne szalasszuk el az alkalmat. Mindannyian válasszunk november 15-én!

Dikács Erzsébet

Gondolatok egy megcsonkított első világháborús emlékmű kapcsán

Községünkben a hajdani református iskola előtti parkban áll az I. világháború református és zsidó áldozatainak emlékműve, melyet őseink az 1920-as években állítottak. Készítője az érsekújvári Stern kőfaragó műhely volt. Az emlékmű négyszögletű talapzatából egy magas oszlop emelkedik ki, melynek tetején hajdán egy szárnyait széttáró, csőrében koszorúját tartó turulmadár volt látható. A turul készítője Török András komáromi kovácsmester volt.

A négyszögletű talapzaton vannak feltüntetve a „Nagy Háború” 45 helyi református, illetve zsidó áldozatának nevei, valamint a nevek felett a négyszögletű talapzat minden oldalán érdekes gondolatok olvashatók: „Ha márványba vésünk elműlik, ha vasba megrozsdásodik, ha kőbe elporlik, de akik a történelemben írták nevüket, azok emléke örökké való.”

„Ne sirassátok annak végétét ki a hazáért adta életét.”

„A világ négy táját öntöző vérünk megmutatta becsületünk, s az utókor tisztelete örködjék poraink felett.”

„Meghaltunk, hogy ti élhesetek”

Elgondoltató, magvas gondolatok ezek. Általuk villanásszerűen tűnik elő a XX. század húszas éveiben élő, a világháborút éppen átvészelt, illetve a trianoni békediktátum által az Anyaországától elszakított őseink világképe, nemzeti érzülete. Nem is csodálkozhatunk azon, hogy az emlékmű tetejére magától értetődően a magyarság mítikus madarát, a turult helyezték el, hiszen az akkori időszakra visszaemlékezők számtalan megnyilatkozásai, de az azóta már szép számmal megjelent történeti munkák is bőven értekeznek arról, hogy a korabeli Csehszlovákiába szorult magyarság saját helyzetét ideiglenesnek gondolta s elképzelhetetlennek tartotta a hajdani ezeréves haza szétszabdaltatásának tartós fennállását.

Az emlékmű sérülés nélkül átvészelte az első Csehszlovák Köztársaság időszakát, a második világháború harcait, a kommunista időszak – többek közt – „a múltat végképp eltörölni” jelszóval félmjelzett korszakát. Hiánytalanul megérte az 1989-es bárhonyos forradalmat és a rendszerváltás első éveit. Míg nem 2002-ben ismeretlen tettesek – a környék több községének hasonló kivitelezé-

sű első világháborús emlékműjéhez hasonlóan – megcsonkították, vagyis az emlékműről eltulajdonították a turulmadarat. A „turuleltüntetés” természetesen nem fémtolvajok akciója volt, hanem egy politikailag motivált, céltudatos, az itt élő magyarság ellen irányuló provokáció. Az elkövetők tisztában voltak azzal, hogy a turul a magyarság lelkében egyfajta magyarságszimbólumként van jelen, s ez valamiképpen összefüggésben áll az általuk lakott területtel is, s talán így kívánták jelezni, hogy vidékünkön ki is az úr a háznál.

A megcsonkított emlékmű ügye nagy felzúdulást keltett a nemzeti érzelmű perbeteiek körében, de helyreállítása ügyében több mint egy évtizedig semmi érdemleges nem történt. Se a községi vezetés sem a magyar párt(ok), sem a helyi szervezetek nem gondolták fontosnak az ügyet. Ez számomra elgondolkodtatónak bizonyult, s arra a következtetésre jutottam, hogy az ún. „Turul-mítosz” üzenete bizony erősen halványodik a perbetei magyarok lelkében (is), ami nagy baj, hiszen e mítosz jegyében élt a magyarság szinte egy ezredéven keresztül, s e mítosz üzenetének halványulása mindig komoly megpró-

báltatásokat hozott népünk életében. De mit is üzen számunkra a Turulmondakör? Ennek megvillantása előtt számos, a témával foglalkozó mitológiai munka alapján kijelenthető – hogy **a turul a magyarok ősi, feledésbe merült hitvilágának máig fennmaradt szereplője.** A turul kétszer játszik szerepet őseink hiedelemvilágában: 1. „Az Úr megtestesülésének nyolcszázötvenkilencedik esztendejében – olvassuk III. Béla királyunk névtelen jegyzőjénél Anonymusnál - *Ügyek ... Magóg király nemzetségéből ... feleségül vette Dentu-Mogyerben Önedbelia vezérnek Emese nevű lányát. Ettől fia született, aki az Álmos nevet kapta. Azonban isteni csodás esett miatt nevezték el Álmosnak, mert teherben levő anyjának álmban isteni látomás jelent meg héja-forma madár képében, és mintegy reá szállva teherbe ejtette ő. Egyszersmint úgy tetszett neki, hogy méhéből forrás fakad, és ágyékából dicső királyok származnak, ámde nem a saját földjükön sokasodnak el.*” Az ún. Budai Képes Krónikában a szöveg úgy módosul, hogy Álmos vezér anyjának egy *héja-forma madár* jelenik meg.

2. A turul második szerepe a honfoglalás legendájában van, ami a néphagyomány útján maradt ránk. E szerint a magyarok fejedelme még a magyarok levédiai tartózkodása idején azt álmodta, hogy hatalmas sasok (korabeli nyelven besék – beszélő név, gondoljunk levédiai ellenfeleink a *besenyő* törzsszövetség nevére) támadták meg az állataikat... Az emberek megkísérelték elkergetni őket, de nem sikerült... Ekkor megjelent egy gyors bátor *turul* és a magasból támadva megölte az egyik sast. Ezért elhatározták a magyarok, hogy elmennek máshová lakni. Elindultak *Attila* a legendás hun nagykirály földjére, *melyet örökölt hagyott rájuk*, (kiemelés tőlem) de az utat nem ismerték. Ekkor ismét megjelent a *turulmadár*, s a fejedelem fölé szállva lekiáltott neki, hogy kövessék őt, míg el nem tűnik a szemük elől. ... Ahol a madár eltűnt a szemük elől, ott táborot ütöttek, majd újra eltűnt, újra követték minden népükkel együtt. Így jutottak el Pannóniába, *Attila* egykori földjére. Itt a madár végleg eltűnt a szemük elől ...

Míg az elsőként ismertetett mondában egy tipikus dinasztikus ere-

detmondával van dolgunk, melynek lényege, hogy a születendő utódokat már előre magasztalja, és fényes jövőt jósol a még nem létező dinasztának (*Turul nemzetség*, vagyis a későbbi *Árpád-házi dinasztia*) illetve a turul itt az égiek üzenetét is közvetíti, vagyis a Szentlélek szerepét jeleníti meg. Az is elgondolkodtató, hogy a mondában szereplő Álmos vezér már valós történelmi szereplő, hiszen tudjuk, hogy a Vérszerződés, vagyis a magyar törzsek megszervezése az ő nevéhez fűződik. Neve szintén „beszélő név”, mert török változata – amely nyelv a korabeli sztyeppén erősen elterjedt volt –, *Almys*, jelentése „népszerző”.

A második monda valóságtartalma pedig az, hogy a magyarok anélkül, hogy tudták volna, valóban azokon a területeken vonultak keresztül Európában nyugat felé, ameddig a kerecsensólyom – vagyis a turulábrázolásokhoz leginkább hasonlító ragadozó madár – valóban fészkel. A Kárpát-medence területétől nyugatra, délre, vagy északra nincs fészkelő területe mítikus madarunknak.

E történelmi-(ös)magyar mitológiai kitekintő után végezetül örömteli hírekről számolhatok be a „Turulus emlékmű” ügyében, ugyanis a helyi MKP, a Perbetei Református Egyházközség illetve a Községi Hivatal illetékesei együttműködése, illetve az emlékmű helyreállításának ügyében tett konkrét lépései után emlékművünk legkésőbb a jövő év tavaszán megújul. Ez örömdetes dolog, hiszen ne feledjük: „A világ négy táját öntöző vérünk megmutatta becsületünk, s az utókor tisztelete örködjék poraink felett.” Ezt hagyták ránk örököül perbetei őseink...

Irodalom:

Dúcz László: *A közöttünk élő turulmadár.* Geobook Hungary Kft. Szentendre, 2000.

Kiszely István: *A magyar nép őstörténete.* (Egyetemi tankönyv és tanári segédkönyv), Kard és Jogar Kiadó Kft. Budapest 2001

Szondi Miklós szerk.: *Történelmünkhez magyarul.* A szerző kiadásával. Solt 2008.

Kovács-Csomor Endre *rendhagyó történelemőrái és előadásai: A honfoglaló magyarság viselet és fegyvertörténete.* Szöveggyűjtemény. Komárom 2005.

Mgr. Kovács-Csomor Endre

ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ TESTÜLETÜNK KRÓNIKÁJÁBÓL

A tavaszi hónapok többnyire a felkészülés jegyében zajlanak úgy a kistűzoltóknál, mint a felnőtt csapatoknál, hogy aztán minél jobb eredményeket érjenek el az egyes tűzoltóversenyeken.

Május első két hétvégéjén 10 tagunk, köztük két hölgy 40 órás tűzoltói alapkiképzésen vett részt, majd sikeresen vizsgáztak.

Kistűzoltóink május 25-én két csapattal a járési Láng versenyen vettek részt Eken, ahol az „A” csapat felállhatott a dobogó 3. fokára, a „B” csapat pedig 7. helyezést ért el. Július 6-án Jászfalu diákcsoportunk 4. helyen végzett. Szervezetünk tagjai már hagyományosan megszervezték a gyermeknap ügyességi versenyt, majd június 24-én a honvédelmi versenyt a helyi alapkiskolák tanulói részére.

A férfi csapat a tamási tűzoltóság meghívására a magyarországi Tolna városában kezdte az idei versenysorozatát, ahol megyei versenyen 5. helyezést ért el. Június 7-én és 14-én két éjjeli versenyen

vettünk részt Ímelyen, valamint a Verebely melletti Dyckán, de sajnos az egyik helyen sem volt értékelhető a tűztámadásunk. Igaz, itt kell elmondani, hogy az első két versenyünk volt az új sport szivattyúkkal, amit egy támogatónk segítségével sikerült beszereznünk Csehországból.

Július 12-én Izsán férfi csapatunk járési tűzoltó versenyen a 2. helyért járó kupát vehette át. Július 13-án versenyeztünk két csapattal. Az „A” csapat 1., a „B” csapat 4. helyezést ért el.

Az itthon megrendezett IX. Nemzetközi Tűzoltóversenyen férfi csapataink a 6. és 9. helyezést érték el az első fordulóban, tehát a vándorkupáért folyó versenyről lemaradtak. A női csapat viszont magabiztosan nyerte mind a két fordulót, ahol Izsá és Nagykeszti voltak az ellenfelek, így az első helyért járó kupán kívül a vándorserleg is itthon maradt.

Augusztus 16-án Lakszakállan egy nagyszabású tűzoltóver-

senyen vett részt férfi és vegyes csapatunk, ahol közel 50 tűztámadást végeztek a csapatok. Mindkét csapat benevezett klasszikus- és sport kategóriába is. Az „A” csapat 4. és 7. helyezést ért el, míg a „B” csapat a 3. és 4. helyezést tudhatta magáénak. Augusztus 22-én a Nagymegyer melletti Izsapon férfitársulatunk éjjeli versenyen az 5. helyezést érte el. Augusztus 23-án Szilason a hét tagú férfi mezőnyből a 2. helyért járó kupát vehettük át. Augusztus 30-án férfi és női csapatunk Jászfalu vett

részt tűzoltóversenyen, ahol női csapatunk 2., a férfi csapat pedig 4. helyezést ért el.

A június – júliusi hónapban az aratásban tartott szolgálatot tűzoltó autóink, és bizony két tarló-tűzben is bevetésre kényszerült. Az ott szolgálatot biztosító személyeknek, és a segítségükre érkező további 8-10 főnek köszönhetően nem keletkezett nagyobb kár és mindkét tüzet sikeresen eloltottuk.

Zahorcsek Zoltán
az ÖTT elnöke

MARGARET MAZSORETT ÉS TÁNCKLUB

Ahogy a már hagyománnyá vált, az idei évben is megrendezésre került a IX. PERBETEI NEMZETKÖZI TŰZOLTÓVERSENY ÉS MAZSORETT TALÁLKOZÓ.

A táncosok színpadi bemutatójára, valamint a tűzoltók versenyére a helyi alapkiskola udvarán került sor. Idén 24 tánc csoport látogatott el hozzánk a következő falvakból: Tokod (HU), Mátyás (HU), Perbete (HU), Tát (HU), Nagysáp (HU), Nyergesújfalú (HU), Bajót (HU), Lábátlan (HU), Nemesócsa, Zsitvabesenyő, Madar, Ipolyszakállas, Fűr, Muzsla és Párkány. Tűzoltó egyesületek-

ből 16 csapat vett részt a versenyen: ÖT Tamási (HU), ÖTE Süttő (HU), Izsá, Ekecs, Szilas, Ógyalla, Dunaradvány, Szímő, Imely, Fűr, Kisújfalú, Nagykeszti, Kolozsnéma, Búcs, Jászfalu, Mocs. A mazsorett és tánc csoportok látványos koreográfiákkal kápráztatták el a közönséget. Többek közt botos illetve pom-pomos táncokat láthattunk, de az akrobatikus mozdulatokat tartalmazó táncok sem maradtak el. Tűzoltóink is méltóképpen képviselték falunkat, a férfi csapat VI. helyezést, a női csapat pedig az I. helyezést érte el, illetve a vándor-

kupát is megszerezte. A rendezvény hajnalig tartó Disco-val zárult.

A táncklub Ifjúsági és Senior csapata fantasztikus 5 napot töltött el Horvátországban. Elsősorban a „munkáé” volt a főszerep, tehát a táncé. Részt vettünk a „Summer in Kvarner” („Nyár a Kvarner öbölben”) című táncfesztiválon, melyen rajtuk kívül még 12 csapat mutatkozott be, mutatta meg tudását - Magyarországról 4 csapat, Bulgáriából szintén 4 csapat, Lengyelországból 1 csapat, Románia és Litvánia 1-1 csapattal képviselte magát. Az első fellépésünk Crikvenica városában volt, a Stjepan Radic Fő téren, a második fellépés Opatija városában a Slatina strandon volt,

míg a harmadik éjszaka a szálláshelyünkön szórakoztattuk a közönséget, Kraljevicában az Uvala Scott Hotelben. Mind a három fellépés nagyon jól sikerült részünkről, és a közönségnek is nagyon tetszettünk a tapsviharból ítélve. Nagyon finom ételeket kóstoltunk, különféle pizzákat, tintahalat, édességeket, fagyilaltot. A tánc mellett persze a szórakozás sem maradhatott el. Sokat vízibikliztunk, a csoport egy része átúszott a 2 km-re lévő Krk szigetre, bejártuk a környéket, tengeri csillagokkal és rákokkal találkoztunk. A Margaret csakis jó érzésekkel gondol vissza az elmúlt nyárra.

Ádámka Krisztina

PINCEHELYEN JÁRTUNK

Pincehely Nagyközség Önkormányzata kedves meghívásának tettünk eleget 2014. augusztus 2-án. A 12. alkalommal megrendezett falunapon községünk küldöttsége is részt vett Kósa József polgármester vezetésével.

Pincehely, 2642 lakosú nagyközség a Kapos és a Sió folyók összefolyásánál Tolna megye északi részén. Észak - északkelet felől a Hegyhát dombjai határolják, míg déli irányban a Kapos kiszélesedő völgye nyújt csodálatos élményt a szemlélődőnek, nyugat felé pedig jó minőségű szántóföldek veszik körül. A Kapos jobb oldalán lévő terület Görbő, amely egykor önálló település volt, 1930 óta Pincehely része.

A község területe már a kőkorszakban is lakott volt. Az őskorból számtalan lelet maradt ránk. A régészeti kutatások római – kori út maradványaira bukkantak a faluban. A honfoglalás korában Tolna megye nagy része, így Pincehely is Árpád vezér és

századi Nepomuki Szent János-kápolna, az apácák kútja, a Szent Vendel szobor, valamint a Szentháromság szobor. A történelmi sorsfordulókat örökíti meg a Millenniumi Emlékmű, a Holokauszt-, valamint a II. világháború áldozatainak emlékműve.

A Tolna megyei községben Herdics Béla polgármester úr és a képviselő testület tagjai szívélyesen fogadtak bennünket. A sportpályán hamarosan kezdétét vették a falunapi rendezvények. A községtől néhány kilométerre található Simontornya, amely a déli végváronal egyik fontos bástyája volt a török időkben. Mindannyiunk számára élményt jelentett a hagyományörző csoport bemutatója. A cso-

saját és a falubeliek öröme mutatják be tudásukat. A színes kultúrprogramban láthattuk a helyi iskolások ugrókötél-bemutatóját, majd zenés-énekes produkciók következtek, a néptánc kedvelői pedig a már Perbetén is látott Rozmaring néptáncsoport, valamint az Eszterlánc gyermekcsoport előadását élvezhették. Községünk képviselőjében fellépett az Árvalányhaj Népdalkör egy felvidéki népdalcsokorral.

A programok után lehetőség nyílt a község megtekintésére is. Görbőn található a Csehfalvy-kúria, ahol Vörösmarty Mihály joggyakornokoskodott 1822-23-ban Csehfalvy Ferenc alispán mellett. Itt kezdte el a Zalán futása c. hősi eposz megírását, amelynek kiadása 1825-ben a reformkor kezdetét jelentette. A kúriában állandó kiállítás mutatja be a költő Görbőhöz fűződő emlékeit. Az épület mellett található Vörösmarty fája, egy ősrégi mammutfenyő. A kiállítás másik része néprajzi jellegű, a község és a környék lakóinak életmódját mutatja be. Ugyancsak gyönyörködhettünk a csodálatos női viseletben, valamint a férfiingek gazdag hímzéseiben is. A kúria nemcsak mint kiállítóhely szolgál. Nyaranta táborozók foglalják el – néptáncbort rendeznek a csoport tagjai számára, valamint énekkarok is itt tartják nyári összpontosításukat. Hagyományosan alkotótábort is rendeznek itt. A művészek a lehetőségért cserébe alkotásaikat a községnek adományozzák, amelyeket nekünk is módunkban állt megtekinteni.

A tolnai hegyek között megbúvó falvakba a világháborút követően több perbeti családot is kitelepítettek. A családok egy része

családjának birtokterülete volt. A 14. században a Kanizsai család birtokolta, tőlük került Ozorai Pipo, majd a Garai család birtokába. A községhez közeli Simontornya várát és a környéket a török 1543-ban foglalta el, és 1686-ig volt a tulajdonában. Pincehelyet egy palánkkal megerősített földvár védte. A múlt emlékeit őrzi a műemlék jellegű római-katolikus templom 1776-ból, a 18.

port tagjai ügyesen forgatták az egyes történelmi korok fegyvereit a honfoglalás korától egészen a lőfegyverek megjelenéséig. Méltán büszkéek lehetünk arra, hogy a középkor folyamán a visszacsapó íj volt a leghatékonyabb fegyver. A Pincehelyi Lovasegyesület minden év májusában hivatalosan is jegyzett fogathajtó- és akadályversenyt rendez, a falunap alkalmával pedig a versenyzők

később a határ közelébe költözött, hogy ne legyen olyan távol az itthon maradt családtól, azonban sokan a Tolna megyei településeken maradtak, gyermekeik, unokáik itt élnek. A látogatás alkalmával így a rokonoknak is lehetősége volt egy kis beszélgetésre, találkozásra. Pincehely község a jelenben olyan nehézségekkel küzd, mint a hozzá hasonló települések. Legfőbb feladat a fiatalok megtartása, munkalehetőségek teremtése, a színvonalas oktatás biztosítása. A községben általános iskola és óvoda működik 129 tanulóval, közkedvelt a horgászat, a lovasport, a futball és az asztalitenisz. Reméljük, a testvértelepülési kapcsolat a jövőben csak erősödni fog, hiszen a tapasztalatcsere, egymás megismerése, barátságok kialakulása mindkét község lakói számára értéket jelent.

Mgr. Szabó Edit

Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.
Uram, tégy engem békéd eszközévé,
Hogy szeressek ott, ahol gyűlölnék,
Hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
Hogy összekössek, ahol széthúzás van,
Hogy reményt keltsek, ahol kétségbeesés kínoz,
Hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
Hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.
Ó, Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
Nem arra, hogy megvigasztaljanak,
Hanem, hogy én megvigasztaljak,
Nem arra, hogy szeressenek,
Hanem arra, hogy szeressek.
Mert aki így ad, az kapni fog,
Aki elveszíti magát, az talál,
Aki megbocsát, annak megbocsátanak,
Aki meghal, az fölébred az örök életre. Ámen.

(Assisi Szent Ferenc)

Nyolcvanéves korában elhunyt NAGY LÁSZLÓ címzetes prépost, bányai plébános, községünk diszpolgára, a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetéttje.

Nagy László atya, 1934. május 13-án született Perbetén. 1947-ben kitelepítették Csehszág szudétánemet területeire. Családja később különböző időpontokban szökött át Magyarországra. A pannonhalmi bencés diákként olyan értékrend és erkölcsi tartás birtokosává vált, amely egész életén át végigkísérte. Miután Győrött elvégezte a teológiát, több helyen végzett szolgálatot. 1972-ben Bányadára került. Iskolát, óvodát alapított. Szívügyének tekintette szülőfaluja és az iskola sorsának alakulását, de figyelt a Magyarországra kitelepített perbeti családokra is. Mindent megtett azért, hogy a Szűz Mária kápolna – ahogy ő mondta – igazi „ékszerdobozzá” váljon. Rendszeresen ellátogatott hozzánk, hogy az ünnepeket, jeles napokat velünk töltsse. Gyakran váratlanul is betoppant kisebb-nagyobb könyvcsomaggal kezében, vagy csupán egy kis beszélgetésre, jó szóra. Mindig intett a művelődés fontosságára, szavaival erősített bennünket hitben, tartásban, a nemzethez, a szülőföldhöz való hűségben. Személyében egy örökösen a közösségért dolgozó, elhivatott, kitartó és állhatatos embert veszítettünk el. Emlékét megőrizzük.

Eszközként Isten kezében

„Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudjon választ tenni a jó és gonosz között”
(1Kor,3,9)

Noé, Gedeon, Ruth vagy éppen Dávid. Miért pont ők? Mi a közös bennük? Talán azért említem őket, mert mind egy-egy bibliai személy, vagy a tetszésemet elnyert hősök? Esetleg a nevek keltették fel a figyelmem, mert kevésbé ismertek? Nem! A helyes válasz: mert róluk, pontosabban rajtuk keresztül gazdagodhattunk lelkiekben az idei évben a Vakációs Bibliahetek alakalmával. A felsorolt bibliai személyek, mind olyan emberek, akiknek életében eljött a **NAGY** kérdés: merre, és hogyan tovább? Elértek életük egy olyan pontjára, ahol el kellett dönteniük, hogy melyik irányba mennek tovább. A **HIT, BIZALOM, ALÁZAT – ISTEN** – útján, vagy folytatják a már jól ismert, és környezetükben is közkedvelt hitetlenkedő, bizalmatlan, önző – Istentől elszakadt – életutat. A döntés lehetősége mindnyájunk számára adott. Ez egy olyan választási lehetőség, amit nem lehet átruházni, megkerülni, vagy éppen komolytalanul venni. Miért? Mert ez egy **SEMÉLYES** döntés, amely jövőnkre nézve befolyással bír.

Az idei táborok alkalmával erre a személyes döntéshozatalra próbáltuk felhívni a gyermekek figyelmét. Hálásak vagyunk azért a 90 fiatalért, az őket felügyelő vezetőikért, és a sok-

sok segítőért, asszonytestvérért, akik nap, mint nap hozzájárultak a tábor zökkenőmentes működéséhez.

Azok, akik az idén részt vettek bármilyen módon is a táborok szervezésében, talán nem is vették észre, de ők is egy személyes döntés hoztak. Elmegegyek, és jól érzem magam! Elmegegyek, és segítek! Elmegegyek, és tanulok! Elmegegyek, és...! Sorolhatnánk hosszan a különböző érzéseket, állapotokat, melyek ide vezettek gyermekeket és felnőtteket egyaránt. A döntést követően pedig Isten elkezdhetette a formáló munkát, amelyben bennünket használt eszközként. Ugye, milyen csodálatos? Egy döntés - egy új lehetőség. A gyermekek a nyári élményeket mesélik, a felnőttek az újabb tapasztalatokat osszák meg egymással, a gyülekezet ismét teljesíti szolgálatát ebben a világban, a segíteni tudóknak pedig öröm van a szívében, mert az Istentől kapott javakat megoszthatta másokkal. Így pedig mindnyájan Isten dicsőségére munkálkodhatunk. Az elvégzett szolgálatért, és megtartásért pedig legyen dicsőség Neki. Soli Deo Gloria!

Mgr. Erdélyi Adél
és Mgr. Erdélyi Zoltán
református lelkipásztorok

Milí priatelja!

Len prednedávnóm som nám všetkým želala krásne prázdniny a pekné dovolenky. Ani sme sa nenazdali, a je po nich. Rodičia si oddýchli, starí rodičia potešili so svojimi najmä vnúčatami, a deti si užili krásne chvíle možno v táboroch, možno u starkých, alebo len tak, jednoducho doma, so svojimi najbližšími.

Pred nami je ďalšie nové obdobie - nový školský rok. Ten začal prednedávnóm. Po chvíľach oddychu sú tu nové povinnosti. Deti sa musia dostať do kolobehu učenia, povinností a prípravy na vyučovanie, učiteľia pripraviť na čo najlepšiu výučbu im zverených žiakov a študentov, rodičia zase dopriať svojim deťom čo najviac najlepších možností na vzdelávanie. Ako prvá sa nám vynára otázka, či to všetko zvládneme. Mnohí sú frustrovaní a strácajú motíváciu. No treba nanovo priložiť ruku k dielu, ku vzdelávaniu. Vytvára sa tak spoločenstvo rodiča, žiaka, pedagóga a niekde aj farára. Mali by sme sa usilovať ťahať za jeden povraz, aby to slúžilo pre dobro najmä žiakov, pre ich osobnostný rast. Tá námaha stojí za to, aby všetci v živote boli múdri a k tomu i pevní vo viere. Čo sa teda vyžaduje od každé-

ho zainteresovaného v tomto školskom roku? Rodič prinesie ovocie tým, že bude vychovávať svoje dieťa. Pedagóg bude zverených žiakov vzdelávať. Žiak si bude s radosťou ponúkané vedomosti osvojovať, a kňaz bude rodičovi, pedagógovi i žiakovi vkladáť do srdca Božie slovo, ako najlepšiu smernicu života pre všetkých.

Pán Boh pozýva k sebe všetkých, aby sme ho nasledovali. Nie je to cesta pohodlná, ale je osvedčená a vedie k životu. Dáva nám dostatočný čas i priestor, aby sme aj v tomto nadchádzajúcom období školského roku kráčali po ceste rozdávania i zbierania mnohých potrebných vedomostí k životu.

Preto vyprosujeme Božiu prítomnosť, nech nebeský Pán požehná rodičov a dá múdrosť pri výchove detí. Nech sprevádza svojou múdrosťou pedagógov, aby obohacovali svojich žiakov nielen vedomosťami, ale aj dobrým príkladom. Nech požehná žiakov, aby si ctili svojich rodičov, rešpektovali pedagógov a mali záujem o vzdelávanie. Všetkých nech obdarí trpezlivosťou a radosťou z dobrého diela výchovy.

S týmito želaním a prosbou sa vkladáme do Božích rúk.

Vyprosuje
Mgr. Jaroslava Zaťková,
ev.a.v.fararka

„Život je založený hlavne na viere a trpezlivosti. Kto má tieto dve cnosti, dosiahne obdivuhodné ciele.“

Rudolf Tavel

Tentokrát som o rozhovor požiadala Helenu Kaplockú, všetkým známu pani učiteľku ICU, ktorá sa výchove a vzdelávaniu detí venovala viac ako 40 rokov. V roku 2011 bola Krajským školským úradom v Nitre ocenená Čestným uznaním za celoživotnú pedagogickú prácu v materskej škole. V tom roku ukončila svoje pôsobenie v našej materskej škole, a neskôr sa z našej obce aj odsťahovala. Pri krásnych spomienkach na chvíle, keď som ráno do jej láskavého náručia odovzdávala svoje dieťa, som sa rozhodla, že v jesennom čísle Pribetského spravodaja sa prejdeme jej CESTOU ŽIVOTA.

Pani učiteľka, Vaša práca bola pre Vás poslaním. Kedy ste sa rozhodli pre toto krásne povolanie?

Mala som o 6 rokov mladšieho brata, ktorého som vodievala do škôlky. Už vtedy som cítila a postupne sa to vo mne utvrdzovalo, že chcem byť učiteľkou. Dá sa povedať, že sa splnil môj detský sen.

Priblížte nám, prosím, aké ste mali detstvo?

Krásne, pokojné a pohodové, plné lásky a porozumenia, dodalo mi energiu na celý život. Prežila som ho vo svojej rodnej obci, tu, v Pribete. Veľa som športovala, stále som bola v pohybe. S úsmevom spomínam na korčuľovanie na klzisku v jamách medzi Dlhou ulicou a Novým radom. Pre zaujímavosť, moji starí rodičia žili v Bratislave - väčšina detí chodila na prázdniny z mesta na vidiek, ja opačne.

Aké boli Vaše pracovné začiatky?

Po vyštudovaní Pedagogickej školy v Leviciach som začala učiť v materskej škole podniku Elektrosvit v Nových Zámkoch. Mamičky nosili svoje deti do škôlky veľmi skoro, už pred 6-ou hodinou. Tomu bol prispôbený celodenný režim

detí. Neskôr som pracovala v obci Bajč. Boli to krásne časy, už aj ja som mala svoje dve deti, dcéru som vodila do škôlky, syna k tete. V roku 1987 som začala učiť v materskej škole v Pribete.

Boli ste milá, láskavá, vždy usmiata a optimisticky naladená, ale hlavne nekonečne trpezlivá pani učiteľka. Deti Vás mali veľmi rady. Odchodom do dôchodku ste sa však rozhodli pre rznú zmenu. Akú?

V prvom rade som chcela vyskúšať niečo úplne iné a predsa

veľmi podobné, a preto som sa zapísala na intenzívny kurz nemeckého jazyka a absolvovala som kurz opatrovania. Naskytla sa mi príležitosť vyskúšať si novozískané vedomosti a schopnosti a prijala som ponuku na opatrovanie jednej staršej panej v Rakúsku. Aj táto práca si ma získala. Bola som jej oporou, pomocníčkou, každodennou spoločníčkou. Pri svojej práci som zúročila to, čomu som sa pri svojej pedagogickej praxi naučila – TRPEZLIVOSŤ a znova TRPEZLIVOSŤ. Potom som bola v Nemecku, kde som opatrovala jedného pána, pri ktorom sme sa s kolegyňou striedali v 2 mesačných intervaloch.

Cudzí jazyk ste sa začali učiť už v zrelom veku. Ste vzorom a príkladom pre mnohých, že sa to dá zvládnuť, len treba chcieť a vydržať.

Áno, dohovorím sa celkom dobre po nemecky. Rozumiem takmer všetkému, mám dobrú slovnú zásobu. Ale úprimne, už to nie je také ako za mladí, učenie mi ide pomalšie. Často s obdivom sledujem mladšie kolegyne, ktoré sú v tomto smere šikovnejšie, pohotovejšie. Platia teda príslovia „Čo sa za mladí naučíš, v starobe akoby nájdeš.“, resp. „Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.“, a preto je dôležité, aby sa mládež venovala štúdiu cudzích jazykov, veď v dnešnom otvorenom svete ich budú určite veľmi potrebovať.

Okrem závažnej profesijnej zmeny ste sa rozhodli pre ďalšiu veľkú zmenu - presťahovali ste sa do Nových Zámkov.

Predala som rodinný dom v Pribete a presťahovala som sa do 3 izbového bytu neďaleko železničnej stanice v Nových Zámkoch. Často sa však do Pribety vraciam, mám tu príbuzných, priateľov, vy-

borné bývalé kolegyne. Som veľmi rada, keď moju návštevu opätujú a rada ich privítam vo svojom novom príbytku.

Kde pracujete teraz? Ako vyzerá Váš bežný pracovný deň?

Teraz opatrujem 91 ročného pána takisto v Rakúsku. Striedam sa každé dva týždne s inou opatrovateľkou. Počas tých 2 týždňov ide v podstate o nepretržitú službu, je to náročné, ale už som si privykla. V rámci psychohygieny mám voľno každý deň od 14.00 do 16.00 hod. Tento čas trávim väčšinou so svojimi krajankami, chodíme na prechádzky, do prírody, na nákupy.

Ako by ste porovnali systém starostlivosti o seniorov u nás a v Rakúsku?

Ťažko sa porovnáva. Opatrovateľstvo je v Rakúsku veľmi rozšírené. Finančne naň prispieva štát aj rodina opatrovaného - aj tak je to oveľa výhodnejšie ako umiestnenie v domove seniorov. Človek zostáva vo svojom prirodzenom prostredí. Snáď, sa ujme tento trend aj u nás, prvou lastovičkou je Národný projekt Podpora opatrovateľskej služby, ktorému je venovaná titulná strana spravodaja.

Rada by som sa vrátila k deťom. Aké boli deti vo Vašich pedagogických začiatkoch a teraz? Čo by ste odkázali svojim mladým kolegyňam?

Deti sú rovnaké, nezmenili sa, oni sa len prispôbujú podmienkam a prostrediu, v ktorom žijú. Môj odkaz a dobrá rada pre moje nástupníčky je, aby vždy počúvali to, čo chce dieťa. Je nesmierne dôležité, aby sa deti aj v dnešnom uponáhľanom a pretechnizovanom svete čo najviac hrali.

Ďakujem za optimistický a príjemný rozhovor.

Sona Zahorcseková

VÝHLIADKY V NOVEJ FUTBALOVEJ SEZÓNE

Jesennú časť futbalovej sezóny odštartovalo naše mužstvo dospelých ako nováčik V. ligy východ, ktorá sa začala 3. 8. 2014. Do tímu pribudlo niekoľko nových hráčov ako sú: G. Berecz, Z. Németh, D. Ármái, M. Banda, R. Adrian De La Cruz. Mužstvo dospelých čaká ešte 9 kôl, v ktorých chcú zabojsovať o čo najlepšie výsledky, aby bola východzia pozícia do jarnej, odvetnej časti čo najpriaznivejšia. Trénerom mužstva zostáva naďalej D. Sykora.

Mužstvo dorastu zostáva v okrese. Snažia sa odohrať kvalitné zápasy, aby sa v budúcnosti mohli mladí futbalisti zaradiť medzi hráčov A mužstva ako to už v minulosti neraz bolo.

Na jeseň nám na rozdiel od minulého roku pribudlo aj družstvo žiakov, ktorí tak isto ako dorastenci bojujú na okresnom poli s novým trénerom I. Szabóm.

Prípravka sa tento rok bohužiaľ neprihlásila do súťaže, nakoľko bolo málo hráčov.

Dúfame, že naši verní fanúšikovia nám budú držať palce počas celej sezóny a pomôžu našim malým aj veľkým futbalistom k čo najlepším výsledkom.

Barbora Lengyelová

KILÁTÁSOK AZ ÚJ FUTBALLIDÉNYBEN

Az őszi futballidényben, amely 2014. augusztus 3-án kezdődött, felnőtt csapatunk újoncként kezdett az V. ligában. A csapatba új játékosok érkeztek, név szerint: Berecz G., Németh Z., Ármái D., Banda M., R. Adrian De La Cruz. Felnőtt csapatunkra még 9 forduló vár, amelyeken igyekeznek a legjobb eredményeket kihar-

colni, hogy a tavaszi visszavágó mérkőzéseken a legkedvezőbb helyről induljanak. A csapat edzője továbbra is Sykora Daniel. Ifjúsági csapatunk a járási osztályban harcol a pontokért Lakatos Miklós edzővel. Igyekeznek a legjobb tudásuk szerint játszani, hogy idővel majd bekerülhessenek a felnőtt csapatba, amely már a múltban is nemegyszer megtörtént. Az elmúlt évvel ellentétben futball klubunk diákcsoporttal bővült, amely szintén a járási mezőnyben küzd a pontokért új edzőjünkkel, Szabó Imrével. Az előkészítő csapat sajnos nem tudott benevezni a bajnokságra játékoshiány miatt. Bízunk abban, hogy hűséges szurkolóink az egész idényben biztatni fogják úgy a fiatal, mint az idősebb focistáinkat és segítenek a jó eredmények elérésében.

Szabó Imre

SAKK

Az előző Hírmondóban említett versenyek közül a győri sikerült a legjobban. Az 5 napos versenyről sokat tudnánk mesélni, mivel az utolsó napig fokozódtak az izgalmak. B csoportban játszottunk mindannyian, ami 2000 élős szám alattiak részére szólt. Első kiemeltként Ostružlík Márk kezdhetett a versenyt, néhány forduló után az első vereségét Rancsó Márktól sikerült begyűjtenie, amivel hátrébb szorult a mezőnyben. Talán pont ez kellett ahhoz, hogy

a további játszmákban csakis a győzelmekért játsszon. Végül a verseség mellé 2 döntetlennel az első helyet „megőrizve” nyerte a versenyt. A szintén remekül játszó Rancsó Márk 6., Ostružlík Krisztián 23. és fiataljaink Szabó Gergely 38. és Győni Gergely pedig 40. helyen végzett a 42 fős csoportban. Érdekességeppen megemlíteném hogy a 2. helyen Nikula Mikko finnországi sakkozó végzett. A sikeres verseny után már vártuk a következőt, ami két

hétrel később kezdődött Detván. A 133 versenyző között Zsitva Norbertnek sikerült remekelnie, aki a 30. helyezéssel zárta a versenyt, utána Rancsó Márk a 44., Ostružlík Krisztián a 72., Ostružlík Márk a 73. és Kecskés Imre a 113. helyen végeztek.

Nárestovon a verseny elmaradt, így nyár végén Érsekújváron igyekeztünk minél többen részt venni. Az 5 napos verseny, ami az iskolakezdés előtt ért véget, eléggé fárasztóra sikerült. Leginkább a fiataljainkra lehetünk büszkéek, mivel bátran játszottak fiatal és idősebb ellenfeleikkel egyaránt. Ez egy jó felkészülés volt a ligákra és a további versenyekre. Eredményeink nem lettek a legfényesebbek, de két díjat így is sikerült hazahoznunk. Szabó Ákos mint legfiatalabb játékos és Szabó Attila az 1600 élő pontszámúak közt végzett az élen.

Szeptember 13-án a ligák sorsolása is megtörtént. Október 19-én játszunk az első 3. ligás mérkőzést Léva csapata ellen, amit már nagyon várunk.

Ostružlík Márk

EGÉSZSÉGNAP DIÁKSZEMMEL

Az iskolában szeptember 26-án megtartottuk az egészségnapot. Reggel előadásokon vettünk részt, a legkisebbek az egészséges étkezésről, a nagyobbak a sportról illetve az egészségről, a 8. és a 9. osztály a serdülőkori problémáiról hallhatott. Sok fontos információt tudtunk meg. Ezt követően az osztályfőnökkel elfogyasztottuk az egészséges tízóráinkat, amelyet együtt készített el az osztály. Tízórai után a kreativitásunkat élhettük ki, ahol érdekesebbnél érdekesebb alkotások születtek. Minden osztály készített egy madárijesztőt, azonban itt a munka még nem ért véget, hiszen ezzel párhuzamban tóklámpásokat faragtunk és asztali díszeket állítottunk össze az őszi színeiből. Amikor elkészültünk, futottunk az egészségünkért. A leggyorsabb Pinke Jakab Zoltán volt. Ezt követően kicsit kipihentük magunkat, majd a fiúk mentek kidoócskázni, a lányok pedig zumbázní. Mindenki élvezte, amit csinált. Ezután az igazgató néni kiértékelte a napot. Itt megtudtuk, hogy a mi osztályunkban vannak a legjobb kidoócskák, ugyanis megnyertük a versenyt. Nekem nagyon tetszett ez a nap. Remélem, jövőre ugyanilyen jól sikerül.

Lacza Réka, 9. osztályos tanuló

Nyári kalandozások Túrócszentmárton környékén

A nyári szünet alatt egy élményekben gazdag kiránduláson vehettem részt. A tábor többek között Nagy József, Európa parlamenti képviselő támogatásával valósult meg. Magyar és szlovák gyermekek töltöttek el közöttük csaknem egy hetet a hegyekben.

Augusztus 8-án reggel indultunk útnak Martinské Hole felé. Picit hosszú volt az út, de megérte. Odaértünk, elfoglaltuk a szállásunkat. Az első estén ismerkedési játékokat játszottunk. Másnap elmentünk az Impozant Hotelba, ahol megismerkedtünk két animátorral, akik egész héten velünk tartottak. A szálloda mellett játszottunk, versenyeztünk... Este sütogettünk, beszélgettünk...

A következő napon hosszú túra várt ránk a Kis-Fátrában, a Vrátna völgyben. Fárastó volt, de a táj egyszerűen csodálatos. A túrázás után megnéztük a híres Jánosik szobrot Terchován. Mikor visszaértünk a szállásunkra, rögtön el is aludtunk. A következő napot sportolással töltöttük. A szálloda medencéjében tornáztunk, majd versenyeztünk, asztaliteniszeztünk és nagyon jól szórakoztunk. Az ötödik napon ellátogattunk Túrócszentmárton mellé, a „Szlovák Falu Múzeumába”, amely az egyik leghíresebb szabadtéri néprajzi múzeum Szlovákiában. Itt megismerkedtünk a régi szlovák szokásokkal, kultúrával. Ebéd után bowlingozni mentünk. Eleinte picit ügyetlenek voltunk, de hamar

belejöttünk, és a mi csapatunk az első lett. Az utolsó előtti napon reggeli után kipróbáltuk a csónakázást. Sajnos esett az eső és nagyon eláztunk. Ennek ellenére jól éreztük magunkat, hiszen gyönyörű tájat láthattunk. A táborzáró est kitűnően sikerült. Értékeltek az egész hetet, majd buliztunk egy kicsit. Az utolsó közös reggelen elkészítettünk az ott szerzett barátainktól, akikkel a mai napig tartjuk a kapcsolatot. Izgalmas hét volt. Sok-sok élménnyel, tapasztalattal lettem gazdagabb, s nem utolsósorban szlovák tudásom is fejlődött. Köszönet ezért az egy hétért mindazoknak, akikről ezt a csodálatos ajándékot kaptam.

Lacza Réka, 9. osztályos tanuló

Charitatívny tábor Mostík

Občianske združenie ProRegio už piatykrát organizovalo dvojazyčný charitatívny tábor Mostík s iniciatívou europoslancu Józsefa Nagya. Volám sa Cyntia Lakatošová, som žiačkou 7. ročníka Základnej školy v Pribete a rada by som Vám priblížila svoje dojmy a zážitky z tohto tábora. Za posledných 5 rokov sa v ňom vystriedalo asi 500 detí zo sociálne slabších rodín. Prvý turnus sa začal od 2.8.-8.8. 2014, ja som bola v druhom turnuse od 8.8.-14.8. 2014. Strávila som zaujímavý týždeň na Martinských holiach, ktoré sa nachádzajú pri meste Martin. Našla som si tu nové kamarátky, s ktorými sme absolvovali rôzne športové hry a súťaže. Zaujímavá bola súťaž Talent show, kde sme mohli preukázať svoje nadanie na spev, tanec, šport, recitovanie. Zorganizovala sa aj túra do Vrátnej doliny, počas ktorej nechýbali vtipy a spev. Bola to krásna prechádzka prírodou. Najviac sa mi páčila plavba plňami na Strečno. Mali sme strach, ale zároveň aj radosť a všetci sme sa držali za ruky. Takýto zážitok bol pre mňa niečo úplne nové. Navštívili sme aj Múzeum slovenskej dediny, kde boli vystavené rôzne pamiatky z dreva a fotografie rôznych starých domov z minulosti. V Kláštore pod Znievom sme zasa zažili výbornú opekačku aj s hudobným doprovodom. Zaujalo ma mesto Martin veľkými historickými budovami a pamiatkami, boli sme aj pri národnom cintoríne, kde sú pochovaní niektorí slovenskí spisovatelia. Priamo v centre sme zahliadli veľké kaviarne, reštaurácie, obchodné centrá, do ktorých sme mali možnosť aj nazrieť. Vždy som sa tešila na večery, ktoré boli spojené s rôznymi aktivitami, boli to tvorivé dielne alebo bowlingové súťaže. Ja som skôr športový typ, takže bowling som si vždy rada zahrála. Na záver týždňa sa uskutočnila rozlúčková diskoteka, ktorou sa tento tábor ukončil. O rok by som sa určite na Martinské hole s radosťou vrátila.

Cyntia Lakatošová
žiačka 7. ročníka

XXI. RÁKÓCZI MAGYARSÁGISMERETI MOZGÓTÁBOR – DIÁKOK HATÁROK NÉLKÜL

Huszonegy éve Aykler Béla és Aykleré Papp Zsuzsa, egy Kanadában élő magyar házaspár maradandót alkotott jövő nemzedékének, a jövő magyarságának. Létrehoztak egy tábort és egy alapítványt. Támogatók után kutakodtak, s addig-addig harcoltak, dolgoztak, mígnem 1994-ben megszervezték az I. Magyarságismereti Mozgótábort. Azóta minden évben több mint száz fiatal vesz részt ebben a táborban, évről évre színesebb programokkal, történelmi előadásokkal, rengeteg élménnyel, és új, életre szóló barátokkal ismerkednek meg. Ez a tábor bennünket, határon túli magyar fiatalokat szólít meg, hogy erősödjünk magyarságunkban, barátokra lelünk, és hogy ösztönk lehessünk egymáshoz. A részvétel feltétele egy pályázati téma kidolgozása. Az idei megadott témakörökből érdeklődésünknek megfelelően választottunk. Én a Holocaust korszakát jellemeztem községünkben, Dávid pedig arról írt, milyen szerepe van a népzenenek a mai fiatalok körében.

2014. július 3-án a komáromi vasútállomástól indult a felvidékiek autóbussza Mezőtúrra, ahol a tábori gyülekező volt. Szorongással és egy kis félelemmel vágtunk neki a kéthetes útnak, mert nem ismertünk senkit. Mezőtúron Zsuzsa néniék vártak és szétosztottak minket két csoportba. Miután Zsuzsa néni tájékoztatót bennünket a tábori szabályokról, mindenki megkapta a saját nevével ellátott emblémát, amelyet a tábor végéig a nyakunkban kellett viselnünk. Dávid a Zrínyi – csoportba, én pedig a Bethlen – csoportba kerültem. Mindkét csoportnak három vezetője volt. Az én vezetőim Okulova Nyina kárpátalji, Bokor Csongor erdélyi és Nagy Bálint kanadai fiatalok voltak. Második

nap a Bethlen és a Zrínyi csoport elvált egymástól. A Bethlenesek Miskolcra, a Zrínyiek Pécsre mentek. Mind a két csoport ugyanazokat a helyeket látogatta meg, csak más-más sorrendben. A Bethlenesek első megállója Eger volt, ahol megnéztük a várat és a várost. A nap végére megérkeztünk Miskolcra. Reggel Tibi bácsi vidám ébresztőjére keltünk. A következő napokban megcsodálhattuk a kassai Szent Erzsébet-dómot és fejet hajtottunk II. Rákóczi Ferenc emlékművének. Voltunk Miskolctapolcán a barlangfürdőben. Megnéztük a vizsolyi biblia eredeti példányát. Tállyán megkóstoltunk különböző borokat. Voltunk Kecskeméten, ahol megnéztük a városházát, utána a Máltai Szeretetszolgálat látott el bennünket ebéddel és sok ajándékkal. A Bethlenesek második megállója Pécs volt. Kaptunk egy óra szabadidőt és megnéztük a várost, ami kihagyhatatlan volt. Sőt még táncházra is sor került. Ellátogattunk Mohácsra, a csatában elesett katonák emlékparkjába, Máriagyűdre, az ismert kegyhelyre. A nap végén megkóstoltuk a finom villányi borokat – persze, csak mértékkel. Az egyik este „Ki mit tud”-ot tartottunk, így csaltunk mosolyt egymás arcára. Voltak táncosok, komikusok és persze énekesek. Az egyik lány különösen tetszett az ő operettelőadásával. Franciául énekelt, páratlan volt. Az utolsó napokat Székesfehérvárott és Budapesten töltöttük – együtt a két csoport. A legszebb élmények számunkra a fővároshoz kötődnek. Este felmentünk a Citadellára. Voltunk a Terror Házában, a budai várban, a Mátyás-templomban, a Hősök terén és a Parlamentben. Itt Dr. Navracsics Tibor külügyminiszter úr kitüntette a tábor egyik támogatóját, Suti

bácsit. Ezt követően pedig vendéglátónkkal ebédeltünk. Az utolsó napot dunai sétahajózással töltöttük, ahol előadtuk saját himnuszunkat. Este Zsuzsa néni mindenkit befogadott a Rákóczi Családi Körbe, s ezen kör tagjainak sorsát továbbra is követi, ha kell, segítségére van. Aztán eljött a fájdalom búcsúzás. Reggel mindenki elindult más-más irányba. Szomorú volt látni, hogy az autóbusz elviszi azokat az embereket, akiket megszerettünk, s mi csak álltunk némán, míg ők egyre távolabb kerültek. Minden buszon volt legalább egy személy, aki különösen belopta magát a szívünkbe, így minden egyes buszindulás után eggyel több könnycseppet hullattunk. „Sok helyről jöttünk, s barátok lettünk.”

Szeretném ajánlani minden perbeteli fiatalnak, hogy ha lehetősége lesz rá, bátran pályázzon. A táborban eltöltött két hét nemcsak tudásban, ismeretben tett gazdagabbá, hanem a világra és az emberekre nyitottabbak lettünk, s rengeteg kárpátaljai, erdélyi és délvideki barátot szereztünk. Egy nagy kaland, egy életre szóló élmény volt számunkra.

Vigh Balázs
Kovacsics Dávid

„AHÁNY NYELVET BESZÉLSZ, ANNYI EMBER VAGY”

2014 nyarán Perbetén immár hetedik alkalommal került megrendezésre a nagy közkeveltségnek örvendő Learning Enterprises – Angolul tanuló falvak nyelvkurzus.

Az idén Christy Slobogin fiatal önkéntes látogatott el községünkbe. A diáklány a Tennessee államban található Nashville-ből érkezett, és három hetet töltött nálunk. 2014. július 14-én vette kezdetét a rendhagyó angol nyelvtanfolyam, melyen naponta mintegy 50 gyermek 3 csoportba osztva vett részt. A program célja a résztvevők kommunikációs képességének fejlesztése, a gyakorlatban használható tudás elsajátítása. Christy már az első napokban belopta magát falunk lakosainak szívébe. Aktívan részt

vett a Perbetei Református Egyházközség által szervezett táborban, a diákokkal az órákon kívül is foglalkozott. Szabadidejében a kisebbekkel kerékpározni ment, a nagyobbakkal szívesen járt pizzára, egy kis üdítőre (Kofola) vagy sétálni. Az élményekkel teli tábor közös sütögetéssel zárult. A diákok bemutatót tartottak abból, hogy mit tanultak az órákon. Miután jóllaktak, még sokáig játszottak és beszélgettek az iskola udvarán. Külön öröm volt számunkra, hogy a környező településeken tanító önkéntesek is eljöttek hozzánk az utolsó napon.

Ez a három hét arra is szolgált, hogy megismerjük egymás kultúráját, szokásait. Christy az órákon igyekezett bemutatni szülőföldjét, mi pedig különbö-

ző kirándulásokkal igyekeztünk megismertetni vele a környezetben található, számunkra már szinte természetesnek számító érdekességeket. Az első héten Párkányban strandoltunk, megnéztük az esztergomi Bazilikát, el látogattunk Visegrádra. Hétfvégén a Kürti Borfesztiválon megkóstoltuk régióink legfinomabb borait. Az utolsó napokban elutaztunk Pozsonyba, ahol megtekinttük a várat és Pozsony történelmi városrészét. A legizgalmasabbnak és legérdekesebbnek mégis községünk bizonyult. Christynek nagyon megtetszett az itt uralkodó családi hangulat. Örömmel próbálta fel falunk népviseletét, érdeklődve látogatta meg a faluházat, a templomokat, a kápolnát. Biztos vagyok benne, hogy a temérdek fénykép mellett sok-sok kedves élménnyel tért haza. A gyerekek játékkal, mégis hasznosan töltötték ezt a három hetet. Nem csak egy más kultúrával és nyelvvél ismerkedtek meg, de barátságot kötöttek önkéntes tanárukkal, és egymáshoz is közelebb kerültek.

Bíró Szilvia

A 90 ÉVES GUBÁN ETELKÁT KÖSZÖNTÖTTÜK

Perbete Község Önkormányzata 2014. augusztus 20-án köszöntötte a 90. születésnapját ünneplő Gubán Etelkát. Az idős asszonyt otthonában látogatta meg Kósa József, polgármester, Szabó Andrea, anyakönyvvezető és Mgr. Šukola Andrea, a községi hivatal szociális osztályának alkalmazottja, akik a sok jókí-

vánság mellett átadták az önkormányzat ajándékát: egy emléklapot és egy ajándékkosarat szép virágcsokor kíséretében.

Etelka néni Csúzon született, innen került Perbetére. Első munkahelye a párkányi törvényszéken volt, majd gyermekei iskolás éveit az alapiskola szülői munkaközösségének vezetőjeként tevékenykedett a 60-as évek végéig, törődve a megoldandó problémákkal. A cukorbetegsége ideje alatt a perbetei vasútállomáson dolgozott, mint könyvelő.

Nyugdíjasként aktívan bekapcsolódott a helyi Nyugdíjas klub kultúréletébe, sok rendezvényt tett színesebbé szavallatával. Szabad idejében kötött, horgolt és festegetett, ezek mellett vezette a háztartást.

Tíz évvel ezelőtt a látása megromlott, ezért gondozásra szorulva éli az utóbbi évtizedet. Ennek következtében a kapcsolatot a külvilággal a rádióon keresztül tartja.

A község támogatásának köszönhetően 2013 májusa óta Lacza Mária ápolja, gondozza nagy szeretettel napi négy órában. Legnagyobb öröme abban leli, ha unokái és dédunokái meglátogatják.

Kedves Etelka néni!

További jó erőben, tartós egészségben telt éveket kívánunk, hogy családtagjai szeretete aranyozza be hétköznapijait és ünnepeit, ajándékozzák meg Önt vidámsággal, békességgel, figyelmükkel, szeretetükkel!

Szabó Andrea
anyakönyvvezető

NOVORODENCI

Damien Hajnovič, Hlavná 268
Áron Váradi, Kvetná 27

9. szeptember
13. szeptember

ÚJSZÜLÖTTÉK

Hajnovič Damien, Fő utca 268
Váradi Áron, Virág utca 27

szeptember 9.
szeptember 13.

UZAVRELI MANŽELSTVO

Šalamún Tóth a Jaroslava Pinkeová
Ondrej Sudár a Krisztina Molnár
Richard Majoroš a Sylvia Holbíková

16. augusztus
30. augusztus
27. szeptember

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTÉK

Tóth Sámuel és Pinke Jaroslava
Sudár Ondrej és Molnár Krisztina
Majoroš Richard és Holbíková Sylvia

augusztus 16.
augusztus 30.
szeptember 27.

OPUSTILI NÁS

Margita Belánová (70), Mierová 18
Štefan Geleta (72), Komárňanská 58
Margita Zsitvová (77), Nádražná 55

31. augusztus
2. szeptember
3. október

ÖRÖKRE ELTÁVOZTAK

Belán Margit (70), Béke utca 18
Geleta István (72), Komáromi utca 58
Zsitva Margit (77), Sallai utca 55

augusztus 31.
szeptember 2.
október 3.

Kalendár plánovaných kultúrnych podujatí: OKTÓBER – DECEMBER

OKTÓBER

22. október Oslava pri príležitosti mesiaca úcty k starším
22. október Slávnostné privítanie novorodencov
25. október Galavečer v Hurbanove s účasťou tanečného klubu Margaret

NOVEMBER

9. november KI? MIT? TUD? Hľadanie talentov organizované MO Csemadok
22. november Poľovnícka zábava
22. november Rákócziho deň

DECEMBER

3. december Blahoželanie jubilantom
4. december Mikulášska oslava MO Jednoty dôchodcov
13. december Vianočné trhy, vianočný program detského folklórného súboru NAPRAFORGÓ
19. december Vianočný program Základných škôl
31. december Silvestrovská zábava

Kulturális eseménynaptár: OKTÓBER – DECEMBER

OKTÓBER

október 22. Ünnepe a fiatalok tiszteltetésére
október 22. Újszülöttek ünnepélyes fogadása
október 25. Táncdal gálaest Gygyallán a Margaret mazzorett és táncklub részvételével

NOVEMBER

november 9. KI? MIT? TUD? A Csemadok Perbetei ASZ tehetségkutató versenye
november 22. Vadászbal
november 22. Rákóczi-nap

DECEMBER

december 3. Jubilánsok köszöntése
december 4. Nyugdíjas klub – Mikulás ünnepség
december 13. Karácsonyi vásár, a Napraforgó Gyermek Néptáncgyűttes karácsonyi műsora
december 19. Az alapiskolák karácsonyi műsora
december 31. Szilveszteri bál

PRIBETSKÝ SPRÁVODAJ - PERBETEI HÍRMONDÓ

Vydavateľ/Kiadó: Obec Pribeta – Perbete Község. Adresa/Cím: Obecny úrad – Községi Hivatal, Hlavná 113, 946 55 Pribeta. IČO: 00306649. Evidenčné číslo/Nyilvántartási szám: EV 4315/11 – Ministerstvo kultúry SR. ISSN 1338-9912. Redakčná rada/Szerkesztőbizottság: Ing. Soňa Zahorčeková, Mgr. Edit Szabó, Mgr. Anita Sukolová, Mgr. Andrea Laczkóová. Spolupracovníci/Közreműködtek: Kristína Adamková, PaedDr. Karol Balogh, Silvia Bíróová, Alžbeta Dikáczová, Mgr. Adél Erdélyi, Mgr. Zoltán Erdélyi, Jana Gáborová, Renáta Kmetyová, Endre Kovács-Csomor, Marek Ostružník, Nikolaeta Porubská, Andrea Szabó, Mgr. Sáriola Töröková, Zoltán Zahorček, Mgr. Jaroslava Zatková, Mgr. Monika Zsitvová. Grafika a tlač/Tördelés és nyomtatás: KÖRUND desktop, spol. s r.o., Považská 18, 940 87 Nové Zámky. Počet výtlačkov/Példányszám: 1100. Redakcia si vyhradzuje právo zmena a redakčných úprav publikovaných príspevkov sa nemusi stotožňovať s názorom redakcie. A szerkesztőség fenntartja a kéziratok lerövidítésének és módosításának jogát. A közölt cikkek tartalmáért a szerkesztőség nem vállalja a felelősséget. Oznámenie o štruktúre vlastnických vzťahov vydavateľa: 100 % vlastníkom je Obec Pribeta, Hlavná 113, 946 55 Pribeta.